

Sygn. akt III Cz 432/21

POSTANOWIENIE

Dnia 3 listopada 2021 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący – Sędzia Sądu Okręgowego Roman Troll

po rozpoznaniu w dniu 3 listopada 2021 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku Gminy S.

z udziałem A. F., J. F. i K. F.

o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie

na skutek zażalenia kuratora ustanowionego dla uczestników postępowania

na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 2. postanowienia Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 13 lipca 2021 r., sygn. akt II Ns 207/20

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Roman Troll

Sygn. akt III Cz 432/21

UZASADNIENIE

Orzeczeniem z 13 lipca 2021 r., zawartym w punkcie 2. postanowienia co do istoty sprawy, Sąd Rejonowy w Gliwicach, w sprawie o stwierdzenia nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie, przyznał kuratorowi ustanowionemu dla nieznanych z miejsca pobytu trzech uczestników postępowania – adw. D. S.-B. z Kancelarii Adwokackiej G. – 1080 zł wynagrodzenia. W uzasadnieniu wskazał, że ustalił wysokość wynagrodzenia wedle reguł wynikających z § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 9 marca 2018 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej, przy zastosowaniu § 5 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie w związku z § 2 pkt 6 tego rozporządzenia ($50\% \times 5400 \text{ zł} = 2700 \text{ zł}$; $40\% \times 2700 \text{ zł} = 1080 \text{ zł}$).

Zażalenie na to rozstrzygnięcie wniósł kurator nieznanych z miejsca pobytu uczestników postępowania, zarzucając naruszenie § 1 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 9 marca 2018 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej, poprzez przyznanie wynagrodzenia w wysokości przewidzianej dla jednej strony, podczas gdy kurator reprezentował trzy strony (trzech uczestników postępowania). Zarzucił też naruszenie art. 603⁴

§ 3 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie i nieuwzględnienie przy ustaleniu wynagrodzenia kuratora podwyższenia stawki o kwotę podatku od towarów i usług w wysokości 23%.

W oparciu o przedstawione zarzuty wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez przyznanie na rzecz kuratora 3240 zł wynagrodzenia powiększonego o stawkę należnego podatku od towarów i usług, to jest o 745,20 zł.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie dotyczy dwóch kwestii: czy zasadnie Sąd Rejonowy przyznał wynagrodzenie w wysokości jednokrotności stawki za pełnienie funkcji kuratora dla trzech osób nieznanymi z miejsca pobytu, oraz czy taką stawkę powiększa się o wartość podatku od towarów i usług.

Kurator został ustanowiony dla trzech uczestników postępowania nieznanymi z miejsca pobytu. Przywołane przez Sąd Rejonowy rozporządzenie wprost nie reguluje tej kwestii, mówiąc o wynagrodzeniu kuratora ustanowionego dla strony (§ 1 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 9 marca 2018 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia

i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej), natomiast wskazuje, że nie może ono przekraczać 40% stawek minimalnych dla radców i adwokatów oraz przewiduje podstawy umożliwiające ustalenie tego wynagrodzenia

w wyższej kwocie (§ 1 ust. 3 tego rozporządzenia) – jednak żadna z nich nie jest związana bezpośrednio z ustanowieniem tego kuratora dla kilku osób. Oczywistym jest, że tego rodzaju sytuacja może się łączyć z nakładem pracy kuratora lub stopniem zawiłości sprawy

(por. art. 109 § 2 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c. i § 1 ust. 3 pkt 1 tego rozporządzenia), jednak w tej sprawie te elementy nie są nawet uwypuklane przez skarżącą. Materiał sprawy zaś nie wskazuje, aby te przesłanki zachodziły: kurator został ustanowiony 22 marca 2021 r. /k. 90/, 28 kwietnia 2021 r. wpłynęła jego odpowiedź na wniosek, z której nie wynika, aby wykonywał odrębne czynności dla każdego z uczestników postępowania /k. 93-94/, a w odpowiedzi na pismo wnioskodawcy kurator podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie /k. 217/; w toku postępowania zaś przeprowadzono 13 lipca 2021 r. rozprawę, na której wydano postanowienie co do istoty sprawy /k. 222-223/.

W toku postępowania nieprocesowego nie stosuje się regulacji procesowych odnoszących się do współuczestnictwa, w tym zakresie istnieje bowiem osobna regulacja art. 510

§ 2 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 25 lutego 2015 r., sygn. akt IV CZ 106/14, LEX nr 1663139, P. Prus [w:] Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Tom II. Art. 478-1217, pod red. M. Manowskiej, Warszawa 2021 r., t. 2. do art. 510; J. Gudowski

[w:] Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Tom IV. Postępowanie rozpoznawcze. Postępowanie zabezpieczające, pod red. T. Erecińskiego, Warszawa 2016 r., t. 18. do art. 510).

Niezasadne jest więc żądanie zwiększonego wynagrodzenia w tym zakresie.

Odnosząc się do drugiej kwestii podniesionej w zażaleniu, to jest zagadnienia powiększania stawki wynagrodzenia o podatek od towarów i usług, wskazać należy, że art. 603⁽⁴⁾ k.p.c. nie stosuje się do wynagrodzenia kuratora procesowego ustanowionego na podstawie art. 144 k.p.c., a co za tym idzie także na podstawie art. 510 § 2 k.p.c., gdyż regulacje procesowe w tym zakresie stosuje się odpowiednio poprzez art. 13 § 2 k.p.c. (por. wyrok Sądu Najwyższego z 12 grudnia 2017 r., sygn. akt I UK 262/17, LEX nr 2439135, P. P.

[w:] op. cit., t. 10. do art. 510 oraz t. 2. i 3. do art. 603⁽⁴⁾, J. S. [w:] Kodeks rodzinny

i opiekuńczy. Komentarz, pod red. J. Wiercińskiego, Warszawa 2014 r., t. 11. do art. 184). Przywołane wyżej rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z 9 marca 2018 r. także nie wskazują na konieczność podwyższenia wynagrodzenia o stawkę podatku od towarów

i usług, tak samo jak rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r.

w sprawie opłat za czynności adwokackie, do którego to odwołuje się § 1 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 9 marca 2018 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej. Brak więc podstaw do wykroczenia poza wyznaczone stawki poprzez powiększenie przyznanej kwoty o podatek od towarów i usług. Niezasadne jest więc żądanie kuratora także w tej części.

Zastosowana przez Sąd Rejonowy regulacja prawna jest prawidłowa.

Dlatego też zarzuty zażalenie są bezzasadne.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 3 k.p.c., art. 13 § 2 k.p.c., orzeczono jak w sentencji. Orzeczenie zapadło na posiedzeniu niejawnym w składzie jednego sędziego [por. art. 397 § 1 k.p.c. w związku z art. 15zsz¹ pkt 4 ustawy z 2 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (t.j. Dz. U. poz. 1842 ze zm.) oraz art. 6 ust. 1 i 2 ustawy z 28 maja 2021 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1090), ta regulacja obowiązuje od 3 lipca 2021 r.].

SSO Roman Troll